

בס"ד טז' אדר ה'תשע"ב
הדלקת נרות - 17:25
צאת השבת - 18:17
רבנו תם - 18:58
לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 613
@ ניתן להקדיש העלון לרפואה, ברכה, פרנסה טובה, זיווג, הצלחה, ולהבדיל לעילוי נשמת יקיריכם.
טל' המערכת: 08-9437333, 054-9151601

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

כפטיד'ן: "וישלח אחאב" (מלכים א' יח')

פרשת כי-תשא

לרפואת הרה"ג יעקב חי יוסף
בן מרגלית שליט"א

מעייני הפרשה:
הוראות על תרומת מחצית השקל.
מעשה הכיור וכונו, הוראות להכנת שמן המשחה וקטורת הסמים.
משה ממנה את בצלאל ואהליאב על מלאכת המשכן וכליו.
אזהרה מיוחדת על שמירת השבת.
חטא מעשה העגל, ועונשו.
משה עולה להר סיני בפעם השניה, לסליחות.
אחר ארבעים יום מקבל משה את הלוחות השניים, וקרינת עור פניו של משה.
"כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם"
"ראש בני-ישראל" ראשי תיבות: **ר**בי. לומר לך: הרבי אמר... זה לא רק בחסידות! ה"רבי" זה גם **בגמרא**.
"כי תשא את-ראש בני-ישראל" אתה רוצה למנות "רבי" על ישראל? אתה רוצה למנות רבן ומנהיג על ישראל? לא כל אחד ראוי, אלא רק זה שמוכן לתת "כפר נפש" בשביל עם ישראל. מי שמוכן להקריב את נפשו עד כדי "מחנה נא מספרך" לנצח מתורת הנצח, זה ראוי להנהיג את ישראל!
"ויחזר אף משה וישלך מידו את הלוחות וישבר אתם תחת ההר" (ל"ב י"ט).
משה השליך את הלוחות רק לאחר שפרחו האותיות. כל זמן שהיו האותיות זה היה בבחינת החי נושא את עצמו, האותיות זה היה החיות של הלוחות ולאחר שפרחו **נשאר רק האבן** וזה היה מדי כבוד והפיל מידיו. וה' אמר לו **"אשר שברת"**, יישר כחך ששיברת (שבת פי"ז ע"א), כי איך מסור להם לוחות בלי אותיות.
"ככל העבר על הפקדים מבין עשרים שנה" (ל"ב י"ד)
"כל העובר על הפקודים" - אלה שעוברים על חוקי התורה, פיקודי ה', נענשים רק בידי שמים וחייבים לשלם כופר נפש, מבן עשרים שנה ומעלה - כשהם מגיעים לגיל עשרים. מכאן רמז למאמר חכמינו: **אין בית דין של מעלה עונשין אלא מבן עשרים ומעלה.**
"אך את שבתותי תשמרו"
אזהרה זו על שמירת שבת מובאת בלשון **רבים**. בכך מורה התורה לכל אדם: לא די שאתה תשמור את השבת, אלא עליך לפעול להשפיע גם על סביבתך. שאם השבת מתחללת בקרבת ביתך, הדבר פוגם בקדושת השבת **שבתוך ביתך**..

"אך את שבתותי תשמרו"
(אוצמ"ד) למה הזכיר את השבת עם מעשה המשכן? אלא, כדי שלא נאמר שמלאכת המשכן דוחה שבת, לפי שמלאכת המשכן מצות עשה ולא תעשה ואין עשה דוחה את לא תעשה ועשה. (ילק' מאור האפלה). (ב. בר דין הי"ו)
"כתבים מושי' עבדיהם" (ל"ב ט"ו)
מ"ם וסמ"ך שבלוחות בנס היו עומדים. (שבת ק"יג)
מ"ם וסמ"ך אותיות מס שבלוחות: המס הקטן שצריכים לתת בשביל דברים שבקדושה - בנס היו עומדים ועומדים גם כיום בנס. כי לדברים של הבל יש כסף, ואילו לדברים שבקדושה רק בניסים אפשר להשיג תמיכה. (ספר היובל)
"הנה מקום אתי ונצבת על-הצור" (ל"ג כ"א)
הגאון מהר"ם שפירא, רבה של לובלין היה אומר: הורה הקב"ה למנהיגם של ישראל: הנה מקום אתי - כל מקום שבו העניין מדובר **בכבודי**, כבוד שמים, אזי "ונצבת על הצור" - תתייצב על הגובה הראוי ותהיה איתן כצור למען כבוד שמים. לעומת זאת "והיה בעבור כבודי" - לכשיעבור הרגע של כבוד שמים ויהיה כאן עניין של נגיעה צדדית, אישית, אזי "ושמתיד בנקרת הצור" - **תצניע עצמך** בנקרה ותהיה **ענו ושפל ברך**.
"לך רד כי שיחת עמך"
ברוך שיחה של הגר"ח קניבסקי שליט"א נשאלה שאלה: מדוע כשאמר ד' למשה 'כי שחת עמך' לא שבר משה מייד את הלוחות ורק אחר ראיית העגל שברם? וענה הרב: במכילתא אמרו על זה שאין לאדם לדון אומדנא **וכל זמן שלא ראה-לא שבר**. אף שאין מציאות יותר מנבואה, זה הרי עונש לבני ישראל **ובענין עונש אין דנים אלא ראיית בית דין הרגילה** ודו"ק. (ב. בר דין הי"ו)

פינת הניבים והפזגמים
התחמם פנגד אורו = תלמיד, המתחמם באש רבו, מתאבק בעפר רגליו. אור = אש.
דוגמה: התלמידים מתחממים פנגד אורו של רבם (שותים בצמא את דבריו).
מקור: הוי מתחמם פנגד אורן של חכמים (פרקי אבות פרק שני, משנה י'). (ניבונכו)

מרכות ואיחולים לפייס לסיג'לית בטיטו מנבית, בהגיע אופיר נ"י לבמזווה יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ויתברך בכל מיילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, יפוצו מעיינותיו בלימודים. וברכה והצלחה למשה וחנה **דוידי הי"ו ולשלום ועליזה בטיטו הי"ו** שירונו נחת מיוצאי חלציהם. וברכת המשפחה להנהלת אולמי מאי ספייס, למאפייית בית-הלחם ולמאפייית שובע שזיכנו בברכה והצלחה ופרנסה טובה.

הסירו ממשול מדרך עמי!
העלון טעון גניזה במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

"קה לך בשמים..."

בפרשתנו מתוארות ההוראות להכנת ששמן משחת קודש". הבושם הוא בדרי"כ נוזל ריחני, העשוי מתמציות של צמחים. בסוגי צמחים רבים קיימים חומרים שמנוניים הקרויים "שמונים נדיפים" (אתריים), משום שהם הופכים בנקל מנוזל לאדים ומפיצים ריח. שמונים מסוג זה יכולים להימצא בעלי פרחים, בקליפות העצים, ובזרעים של צמחים שונים. בעבר ייחסו למיני הבושם חשיבות רבה, ושיירות של סוחרים בשמים היו עוברות מארץ לארץ ומוכרות בשמים יקרי ערך. בשמים אלה נועדו לחפות על ריחות הגוף. שיטות שונות יש להפקת בשמים. שיטה אחת היא לספוג אותם לתוך חומרים שמנוניים אחרים. מצפים לוחות זכוכית בשומן בקר מזוקק, ומפזרים עליו עלי כותרת של פרחים שונים; אח"כ מניחים לוחות רבים זה על גבי זה תחת לחץ, ותוך כמה שעות השמונים הנדיפים נקלטים ונאחזים בשומן. בסופו של התהליך מתקבלת משחה המכונה "פומדה", שאפשר לשווק אותה כמות שהיא, או להשתמש בה להכנת מיני בושם מורכבים יותר.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

אחד מן הדברים הגדולים שצריכים ההורים לחנך את ילדיהם הוא לקיים מאמר חז"ל "מורא רבך כמורא השמים" (מסכת אבות). ומצוה רבה לומר להם לפני שהולכים לת"ת "תקשיב היטב לדברי הרב", תסתכל היטב בפנים הקדושות של הרב ותפחד ותירא יראת כבוד מהרב שלך, כמו שצריך לפחד ולכבד את הקב"ה". ועל ידי זאת ירגיש הילד שהרב שלו הוא דוגמא חינוכית מאד ללמוד מחכמתו ומידותיו הטובות של רבו (ע"י מהרש"א עירובין יג.). כמובן שצריך לחנך את הילדים באופן כללי שגדולי ישראל הם המנהיגים הרוחניים של עם ישראל ואנו כפופים להם וכל דבר היוצא מפייהם הוא קודש קודשים ואין הבדל בין ספרדים לאשכנזים חס ושלום, כולם אהובים, כולם ברורים, כולם צדיקים. צריכים ההורים להזהר בבית בשולחן של שבת וכיו"ב שלא להרהר או לפסול רבנים גדולים מאיתנו, אלא להדגיש ולהסביר שכל גדולי ישראל קדושים וטהורים ואסור לנו להרהר אחריהם אפילו אם יש ביניהם מחלוקות ודעות שונות. אלו ואלו דברי אלקים חיים.

מרכה והלכה

לשמעון ושרה
יוסף הי"ו
על הסיוע לזיכוי הרבים. שיוזכר לפרנסה טובה, רפואה שלימה וברכה בכל משלח ידיהם. שיתגשמו כל משאלותם לטובה.

מרכות ואיחולים

לאלי וליאיה
מלייב הי"ו
להולדת הבן
יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך ברוחניות בגשמיות.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יצ"ל" משדר בלויין **בכל מוצאי שבת** את שיעורו של מרן הר"ח יעקב יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה **20:30** השיעור יוקרן על גבי מסך ענק בע"ה תקיים **סעודה רביעית**, בחסות "מאפיית בית הלחם"

ברכה והצלחה ופרנסה טובה

לאלי ורייז'ה זסימי הי"ו
שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות השיעור של מרן **עובדיה יוסף שליט"א** לרפואתם והצלחתם ולכל משפחתם. שירו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם **לזיווג הגון משרוש נשמתם הטהורה** של ילדיהם ויתגשמו משאלותם לטובה. ולהבדיל לע"נ **באבאי בנימין בר יצחק ז"ל**

מרכה והלכה לזיווג

שבתאי ושרה מוסאי הי"ו
על הסיוע לזיכוי הרבים. בזכות מצווה נעלה זו שיוזכר לפרנסה טובה, רפואה שלימה וברכה בכל משלח ידיהם. יתגשמו משאלותם לטובה. **זיווג הגון לאייל בן שרה לאלון בן שרה ולאופיר בן שרה** ולרע בר קיימא לאביבית בת שרה

מרכות ואיחולים

לשירן ודוד כהן-ישר
להולדת הבת יה"ר שתגדל כאימותנו שרה רבקה רחל ולאח, תצליח בכל דרכיה ותזכו לחופתה. וברכה והצלחה **לציפורה כשר ולחיים ושושנה כהן**

מרכה והלכה

לפנחס ושרה יעקובי הי"ו
על הסיוע לזיכוי הרבים. שיוזכר לפרנסה טובה, רפואה שלימה וברכה בכל משלח ידיהם. שיתגשמו כל משאלות ליבם לטובה.

"קול יוסף וקול אהנה קול חנן קול כלב"

מזל טוב ואיחולים לבניי לידידנו **חיים ורחמי זאבן הי"ו בנימין ולימור משיח הי"ו** לנישואי **יוסף-חיים ניי עם מילכה** מנביית יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה לבנין עדי עד ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר.

מרכה והלכה לזיווג

דני ורחמי יצחק-פיר
על הסיוע לזיכוי הרבים. שיוזכר לפרנסה טובה, רפואה שלימה וברכה בכל משלח ידיהם. יתגשמו משאלותם לטובה. **זיווג הגון לילדיהם ורפואה לרחמים בן מרים הי"ו**

מרכות ואיחולים

לשירן ודוד כהן-ישר
להולדת הבת יה"ר שתגדל כאימותנו שרה רבקה רחל ולאח, תצליח בכל דרכיה ותזכו לחופתה. וברכה והצלחה **לציפורה כשר ולחיים ושושנה כהן**

מרכה והלכה

לפנחס ושרה יעקובי הי"ו
על הסיוע לזיכוי הרבים. שיוזכר לפרנסה טובה, רפואה שלימה וברכה בכל משלח ידיהם. שיתגשמו כל משאלות ליבם לטובה.

בריאות והחלמה איתנה :

רחמים יצחק-פיר בן מרים הי"ו ציון נאמן בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו מרדכי יעקובי בן ציפורה הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו יוסף חיים גאלי בן ג'מו הי"ו באבאי באבאי בן מורורי הי"ו מיכל בת מינה מנביית לכל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

שבת שלום ומבורך

לניכוי נשמת :

סולטנה באבאי בת שמחה ז"ל שמחה בר-דיין בת עזיזה ז"ל רבקה יעקובי בת פרי ז"ל עטייה בן חנה חגי'אג' ז"ל חנה (נורו) נאמן בת חנוס ואהרון ז"ל דיאמנטה חגי'א בת רגילה ז"ל שרה נאמן בת מזל ז"ל

כלאפו (פאפו) חסן בן אליהו וכריה ז"ל שמואל מוסאי בן רבקה ודניאל ז"ל אליהו רחמני בן מסעודה ז"ל ניסים נסימי בן ביבי ז"ל שלום נביאן בן טוטי ז"ל סעדה סויסה בת איזה ז"ל מרים לאלזרי בת ביבי ז"ל

לע"נ **מרדכי לארי ז"ל** בן שלמה ושרה הי"ו נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.

לע"נ **בבאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

וְכֹל יִיְהִי בְהֵם נֶזְף בְּפִקְדֵי אֲתֶם: (שמות פרק ל)

פירש רש"י - שהמנין שולט בו עין הרע והדבר בא עליהם, כמו שמצינו בימי דוד: אמר רב במסכת בב"מ (דף קז ע"ב) תשעים ותשע מתים בעין הרע, ואחד בדרך הארץ.

שאלה: כיצד נגרים עין הרע?

תשובה: כתב החזון איש (חוי"מ ליקוטים ב"ב סי' כא) בשעה שבני אדם מתפעלים ממצאות מוצלחת, מעמידים את מציאות זו בסכנה, ומכל מקום הכל בידי שמים, וכל שלא נגזר עליו בדין שמים לאבדון, הדבר ניצל, אבל כשנגזר על הדבר לאבד מתגלגל הדבר לפעמים על ידי שימת עין תמהון על הדבר ועל ידי דבר זה הוא כלה, אף על גב שאין אדם מת בלא דין, משום שהשטן מקטרג בשעת הסכנה ואדם נידון בכל יום.

וראה ג"כ באברבנאל (שמות פרק ל) שכתב בין האנשים ההיזק הבא מהעין הרע שהוא כמו שכתב הפילוסוף שיצאו מן העין אידים מהמותרים אשר ידחם הטבע וזה מהאיש בעל הנפש הרעה הקנאית ולארסיות אותם האדים יפעלו בדברים המוכנים לקבל אותו פועל עד שיתכן שימותו אנשים בהבטתם וכן יזיק העין הרע בכל הדברים הנראים. אבל היותר עצום הוא כשתהיה הבטתו לא פני הנראה שתכנס הארסיות בעיניו ובאזניו ומדרך הפה, שהם כלים פתוחים קלים להתפעל באופן שיובל משם ההיזק אל המוח הקרוב לשם. עוד כתב, שהעין הרע אין ספק שיזיק, אלא אי"כ יגן השם על המקבל אותו.

כתב החיד"א שעין הרע מזיק דוקא כשיסגור עין אחת ויכוין לעשות עין הרע, כי בעין אחת שולט הסטרא אחרא, ובוהא ביאר מדוע בכל מקום ששנו חכמים 'עין הרע' לא אמרו 'עיניים רעות'.

שאלה: האם יש אפשרות להימנע מעין הרע?

תשובה: כתב בספר תורת חיים (בב"מ פג ע"ב ד"ה מה) אם יש דבר המפסיק בין העין לבין דבר הנראה לו, אין עין הרע מתדבק בו. ולכן אין עין הרע שולט בדגים שבים, משום שהמים מפסיקים בין העין לביניהם, אין העין המזיקה שולטת בהם. עוד כתב הגר"ח פלאג'י שהדרשנים היו מתעטפים בטלית כדי שהטלית תצילם מעין הרע ואף שהטלית לא מכסה את כולו אמרו בזוהר שהלובש ציצית אין יכול סטרא בישא לאבאשא ליה בעינא בישא.

שאלה: האם אפשר להינצל מעין הרע?

תשובה: כתב בשו"ת אגרות משה (אבהע"ז ח"ג סי' כו) בענין עין הרע יש לחוש אבל אין להקפיד הרבה כי בדברים אלו הכלל הוא אדם שלא מקפיד בזה לא מקפידים עליו בזה. עוד כתב שעין הרע שייך רק בדברים שלא מצוי לפי דרך העולם, ולא בדברים מצויים. יש שכתבו שעצה הבדוקה להינצל מעין הרע הוא להיתנהג בעין טובה כלפי אחרים, שאם נוהג בעין טובה עם אחרים יתנהגו גם עמו בעין טובה, מדה כנגד מדה.

בדברי תורה (מונקאטש ח"ו אות ו) כתב שצריכים לזהר כשמספרים בשבחו של חבירו או בהצלחתו בתורה או בעושר וכיוצא בזה, לומר בכל פעם "בלי עין הרע". וה' ישמור עמו ישראל לעד, את הטוב נקבל ואת הרע לא נקבל.

ישמין זית היין: (שמות לפסוק כד)

שאלה: אסור לאדם להינות מהעולם הזה בלא ברכה. השותה שמן זית מה יברך עליו?

תשובה: פסק השו"ע (סי' רב ס"ד) שמן זית לא מברכים עליו משום שהוא מזיק ואינו נהנה מטעמו לכן לא תיקנו חכמים ברכה עליו כלל. השותה שמן זית עם מיץ לימון וכדו' אם שותה לרפואה יברך בורא פרי העץ. וכששותה לשם צמאון יש לברך על המי לימון שהכל ולא יברך על השמן.

נכתב ע"י ר' עוזי נסימי הי"ו

מחבר ספר "מענה השולחן"

ניתן לשאול שאלות בהלכה בכולל "תפארת רחמים" או בטלפון 050-7529102 בין השעות 9:30 - 17:00

"מכל מלמד" השכלתי..."

פרשת הקטורת כמזכרת לאיחוד בעם ישראל
ידוע שהחלבנה ריחה היה רע. אם-כן מדוע מערבבים אותה עם הסממנים הטובים והריחניים האחרים? (כריתות ו):

א"ר חנא בר בזנא א"ר שמעון חסידא: "כל תענית (הכוונה לתפילה) שאין בה מפושעי ישראל אינה תענית שהרי חלבנה ריחה רע ומנאה הכתוב עם סממני קטרת". אביי אמר מהכא (עמוס ט) "ואגודתו על ארץ יסדה".

על כן אומר הרמב"ם: "תפילת הציבור נשמעת תמיד ואפילו היו בהן חוטאים, אין הקב"ה מואס בתפילתן של רבים. לפיכך צריך אדם לשתף עצמו עם הציבור ולא יתפלל ביחיד בזמן שיכול להתפלל עם הציבור" (רמב"ם הל' תפילה פ"ח)

מכאן: **ציבור** = צדיקים **בינוניים** ורשעים, **ביחד התפילה עולה מעלה.**

ביור הנחושת בימי שלמה המלך, בית המקדש

הראשון, ונקרא "ים של שלמה"

"וַיַּעֲשֵׂת כִּיּוֹר נְחֹשֶׁת, וַיְכַנּוּ נְחֹשֶׁת לְרַחֲצָה; וַיִּנְתֵּן אֹתוֹ, בֵּין-אֶהָל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ, וַיִּנְתֵּן שְׁמָהּ, מַיִם". משה עשה כיוור אחד, שנאמר: "וַיַּעֲשֵׂת כִּיּוֹר נְחֹשֶׁת". שלמה המלך עשה 10 כיוורים, שנאמר: "וַיַּעֲשֵׂת כִּיּוֹרִים, עֶשְׂרֵה, וַיִּתֵּן חֲמִשָּׁה מַיִם וַחֲמִשָּׁה מִשְׁמָאל לְרַחֲצָה בְהֵם". מה תלמוד לאמור חמישה מימין וחמישה משמאל? אלא, חמישה מימין הכיור של משה וחמישה משמאלו. (בריייתא דמלאכת המשכן).

ים של שלמה - הוא הכיור הגדול שעשה שלמה בבית המקדש, והכניס בו בצניורות מים לצורך המקדש. ונקרא "ים" על שם בית הקיבול שלו.

רפואה אלטרנטיבית

זנגביל יבש

חליטת קמצוף זנגביל יבש טחון במים רותחים, יעיל כנגד שלשול.

כקומפרס - טוב לשימוש במקרים של דלקות שרירים, גידים ועצמות, לכאבים ראומטיים בפרקים. צמח זה מחמם מאוד.

הוראות הכנת קומפרס: להשרות כפית זנגביל יבש, טחון או מרוסק, בחצי כוס מים רותחים, לכסות במשך כעשרים דקות. להספיג צמר גפן בתערובת, לכסות את המקום בצמר גפן הספוג, ולעטוף אותו בניילון ומגבת. לאחר מספר דקות נוצרת תחושת חום חזקה מאוד.

להשאיר את הקומפרס עד שתחושת החום יורדת, ולהוריד את הרטייה. יש לכסות מיד את המקום בבגד חם. אסור באיסור מוחלט להניח למקום להתקרר, יש לשמור על חום המקום ומנוחתו.

" ואבותינו סיפרו לנו "

אביה של הדיילת התרצה ור' שלמה הצליח לשכנע את ההורים משני הצדדים להפגש ביניהם. הפגישה נערכה במלון שבו התאכסן. ברגע הפגישה, אחד האבות צעק: "ענקליה!" והשני ענה לעומתו: "הרשליה!" והם נפלו זה בזרועותיו של זה. לאחר מכן הסבירו לנשותיהם ההמומות שפעם, לפני שפרצה המלחמה, למדו כחברותא בישיבתם. כל אחד סיפר שהיה בטוח כי רעהו נספה בשואה. זיכרונותיהם עלו ופרצו. הם נזכרו בילדותם האבודה ודיברו עליה בנוסטלגיה מהולה בכאב. אחד מהם אמר: "זוכר איך חלמנו על העתיד כשהיינו בחורי ישיבה! אמרנו אחד לשני שכאשר נגדל ונתחתן ויהיו לנו ילדים בוגרים, נשיא אותם אחד לשני. אנחנו שכחנו לגמרי, אבל ה' לא שכח..."

זה ימים מספר שנחמן שם את עיניו על הבוטיק הגדול לנעלים העומד במרכז העיר. אנשים נכנסים ויוצאים, והכספים מתגלגלים שם מיד ליד. עיניו הביטו בשקיקה: לו הייתי נופל על מקום כזה, לא הייתי צריך ל"עבוד" חודשיים, היה מהרהר לעצמו. בעת המעקב אחר המתרחש בחנות הנעלים, הבחין כי מדי יום, יוצא נער מן החנות, ובידו תיק עור, בו מונח סכום הרווח שנכנס עד לשעה זו, כדי להפקידו בבנק. יותר מזה לא היה צריך, הכסף נמצא, רק צריך לקחת. אלא, שלקחת כך ברחובה של עיר מול עוברים ושבים, אין זה מן הנימוס, ואף לא מן ההגינות וההגיון. בצהרי היום טרם סגירת החנויות, נכנס נחמן ידידו אל חנות אופנה יוקרתית. פנה אל המוכר והודיעו: "אני שליחו של מנהל עסק פלוני, מבקש הוא לרכוש לעצמו חליפה מהודרת, המחיר אינו משנה, אלא שאין ביכולתו לבוא בעצמו מפאת עיסוקיו, ואני מבצע את שליחותי". פני המוכר אורו: "הגעת אל המקום הנכון. אך אמור נא מהי מידתו, ונמצא את אשר יבקש".

כאן החמיץ נחמן את פניו, כמו טרד בדאגה אמר: "הו, זו בעיה, שכחתי לשאול את מידותיו..." כמעט ופנה ללכת, אלא שברגע האחרון סב על עקבותיו וקרא: "יש לי רעיון, נמצא אדם מן העוברים והשבים שמבנהו דומה לאדוני, וימדוד את החליפה". יצא והצביע אל הנער מחנות הנעלים העובר ותיק העור בידו, "הנה נער זה, במידות גופו, דומה לאדוני". מיהר המוכר אל הנער שעליו הצביע השליח, ושאל: התואיל לבוא ולמדוד חליפה יקרה?" נו, וכי עשיר הוא בכדי לסרב למדוד? מיהר ובא אחר המוכר. בעודו לובש את החליפה ומביט מול המראה כדי לראות את עצמו בחליפה כה מהודרת, שכח את שליחותו והניח את תיק העור כלאחר יד על רצפת החנות. לרגע זה בדיוק ציפה מיודענו, אשר מיהר, נטל את התיק ופתח במרוצה, ונתערב בין האנשים. לפתע נתעשת הנער באחת, הבחין באסון שקרהו, ביקש לרוץ אחר הגנב ולתפוס, אלא שהמוכר נעמד למולו, ושאל: "לאן זה תמהר?"

"האינך רואה, גנבו לי את התיק". זעק הנער. אולם זעקותיו נפלו על אזניים ערלות: "פשוט נא את החליפה היקרה, לאחר מכן תוכל לרדוף אחר מי שתרצה, כל עוד אתה לבוש בחליפתי לא תוכל לעזוב". **מוסר השכל**: היצר מפתח אותנו להתעטף בגלימה לא לנו. אנו נסחפים ונהנים מן המראה, ובעוד שאנו "נראים טוב", נעלמת החבילה המלאה ואיננה.

סיפור זה פורסם בעיתון "בשבע" - תודה רבה לעיתונאי עודד מזרחי שהסכים להפיץ את הסיפור המדהים הזה.

השגחה מעל לעננים

ר' שלמה קרליבך, טס פעמים רבות כדי לזמר ליהודים בכל רחבי העולם, והיה דמות מוכרת אצל צוותי האוויר של חברות הטיסה הידועות.

באחת הטיסות, כשעה לאחר ההמראה, קם ר' שלמה ממקום מושבו וראה דיילת אחת ממלמלת בשפתיה ואוחזת בידה סידור.

הוא התפלא מהמראה הלא שיגרתי והמתין לסיום תפילתה. כאשר סיימה, אמר: "אחות קדושה. אני רואה שאת מתפללת מסידור. האם את יהודיה?"

הדיילת ענתה: "אמנם הורי אינם יהודים, אבל נולדה בי איזו משיכה ליהדות. למדתי כמה שנים אצל רב יהודי אורתודוכסי ולאחרונה התגיירתי כדת וכדין, ואני נוהגת, כפי שאתה רואה באורח חיים של תורה ומצוות על פי ההלכה".

אחד הנוסעים קרא לדיילת וכך שיחתם נקטעה. ר' שלמה חזר לשבת במקומו. כמה דקות לאחר מכן ניגשה הדיילת לר' שלמה ושאלה אותו "האם אתה רב? אולי תוכל לעזור לי בבעיה דחופה. ר' שלמה הניחן בראשו והיטיה את אוזנו לדבריה.

"בזמן האחרון נקשרתי לבחור יהודי, אבל הוריו מתנגדים מאוד לשידוך בגלל שאני גיורת ולא מרשים לו להתחתן אתי, ואפילו מאיימים לנתק את הקשר בינינו. אנחנו אוהבים מאוד אחד את השני, אבל הוא קשור להוריו ולא רוצה לצערם. הוא שבור מכל המצב ואני חוששת שהוא עומד לנתק אתי קשר. רבי, האם תוכל לעזור לי?"

"אני אשתדל", אמר ר' שלמה, "תני לי את מספר הטלפון של הוריו וגם את מספרך ואני אנסה כמיטב כוחי לשכנע אותם שלא יתנגדו לחתונה".

כאשר הגיע ר' שלמה ליעדו, התקשר להורי הבחור ונתקל מצידם ביחס עוין ומנוכר.

ניסיונו של ר' שלמה לגרום לאב לראות את הדברים באופן אחר עלו בתוהו. ככל שניסה לשכנעו, כך האב התרגז יותר, עד שצעק לבסוף: "תדע לך שאני ניצול שואה! ובגלל מה שה' עשה ליהודים באמצעות הגויים, אני שונא יהדות, אבל אם הבן שלי יתחתן עם גוייה, אהרוג אותו!"

ר' שלמה הבין שאין טעם לדבר יותר וסיים את השיחה הטלפונית. הוא התקשר לדיילת כדי לספר לה על אי הצלחתו. הדיילת לא ענתה ובמקומה ענה אביה. ר' שלמה שוחח עמו וסיפר לו על השתדלותו למען בתו. האב כעס על ר' שלמה בגלל שהתערב וניסה לגשר בין הצדדים. ר' שלמה ניסה להצדיק את עצמו באומרו: "הרי כתוב בגמרא שהקדוש ברוך הוא מתעסק שליש מזמנו בשידוכים, ואני מנסה לעזור לו טיפ-טיפה..."

אבל מה שברור לי הוא שבתך והבחור אוהבים מאוד זה את זה, וחבל מאוד שלא יתחתנו".

קולו האיכפתי של ר' שלמה נגע ללבו של האב. הוא החל לבכות ואמר בהתרגשות: "אני אגלה לך סוד שלא גיליתי לאף אחד, והייתי בטוח שלא אגלה לעולם. אני ואשתי נוצרים, אבל לא אמיתיים. שנינו בעצם יהודים ניצולי שואה, ובגלל מה שה' עשה ליהודים, אנחנו שונאים יהדות. אנחנו מעמידים פני

אם יש ברשותכם סיפור מרגש בעל משמעות הטומן בתוכו דברי מוסר, הנהגות או חוכמת חיים, אנא העבירו למערכת העלון. טל': 054-9151601 או בדואר אלקטרוני: avi.musai@siemens.com